

misyjne drogi

STYCZEŃ
-MARZEC
ROK 5/1987

POZNAŃ

1

**Podróż apostolska
Ojca Świętego
do Kolumbii**

**Polski misjonarz
w rezerwacie
Indian**

**Religia:
Człowiek
w obliczu Boga**

Nr 1/17   styczeń-marzec   Rok 5/1987

O. Wacław Hryniewicz OMI Być chrześcijaninem dzisiaj. Medytacja ekumeniczna	2
O. Roman Tomanek OMI „Droga Kolumbii z pokojem Chrystusa”. 30-ta podróż apostolska Jana Pawła II.	6
Henryk Woźniakowski Ewangelizacja bez granic	14
O. Antoni Kurek OMI Kościół w Kolumbii	18
K.H. Melters Jak najeżone koty	22
O. Józef Kowalik OMI Św. Piotr Klawer — „Niewolnik niewolników”	24
Listy misjonarzy	27
O. Alfons Kupka OMI Nowy duch w wielkiej rodzinie oblackiej	34
Wiadomości misyjne	37
O. Andrzej Madej OMI Doktorat honoris causa dla Brata Rogera	44
O. Jan Jarosz OMI Metalowy Kościół	46
Jarosław Różański OMI Potrzeba nowych misjonarzy w mroźnej Arktyce	50
O. Teofil Szendzielarz OMI Polski misjonarz w rezerwacie Indian	53
Ks. Roman Rogowski Religia: Człowiek w obliczu Boga	56
Gitonga — do wszystkich dzieci	60
Papieskie Intencje Misyjne	62

*„Powstań! Świeć, bo przyszło twe światło
i chwała Pana rozbłyśka nad tobą. Bo oto
ciemność okrywa ziemię i gęsty mrok spowija
ludy, a nad tobą jaśnieje Pan i Jego chwała
jawi się nad tobą. I pójdą narody do twójego
światła, królowie do blasku twójego wschodu”.*
(Iz 60. 1-3)

Urzeczeni światłem
i chwałą Pana
Nowo Narodzonego —
głosząc ją narodom
na misyjnych drogach
całego świata —
łączą się z Wami

Misjonarze Oblaci Maryi Niepokalanej.

Okładka I.

Modlitwa serca i otwartych rąk ubogiej mieszkanki Kolumbii. Foto Radtke/present

Okładka II.

„Droga Trzech Króli” — z klasztoru benedyktynów w De Keur Moussa w Senegalu

Okładka IV.

Pieśń pasterza z Boliwii. Foto Heinemann/present

Gdyby nie gwiazda w Betlejem

- za jakim światłem iść?
- do jakich wyżyn rósnać?
- z jakich perspektyw patrzeć na siebie?
na bliźnich? na życie?
- w czym się oczyszczać?
- jak mierzyć postęp?
- w imię czego się bratać?
- jak krzewić pokój?

18–25 stycznia Oktawa Modlitw o Zjednoczenie Chrześcijan Być chrześcijaninem dzisiaj

Medytacja ekumeniczna

W rozdzieranym podziałami świecie szczególnie potrzebna jest głęboka i życiowa umiejętność bycia chrześcijaninem dzisiaj. Fakt rozbicia i podziału w obrębie samego chrześcijaństwa czyni tę potrzebę jeszcze bardziej ważną i aktualną. Umiejętność bycia chrześcijaninem jest czymś więcej niż wiedzą i znajomością zasad postępowania. Jest ona owocem głębokiej duchowości, nadającej wyraźne oblicze całemu życiu chrześcijanina.

1. Ubożsi z powodu podziału

Podział jest skazą „niedochrześcijanienia”. Chrześcijaństwo z trudem zakorzenia się w człowieku. Świadczą o tym wymownie dzieje chrystianizacji i dechrystianizacji. Nie tylko całe społeczności ludzkie ustawicznie cierpią na brak głębokiego przejęcia się duchem chrześcijaństwa. To samo dotyczy także każdego poszczególnego człowieka, który zawierzył Chrystusowi. Skazani jesteśmy na ciągłe stawanie się chrześcijanami. Nigdy nie zostaniemy nimi w całej pełni, bez reszty i bez żadnego niedomagania. „Przez ciebie płynie strumień piękności, ale ty nie jesteś pięknością” (Z. Krasiński).

Potrzebujemy siebie wzajemnie. Zmartwychwstały Chrystus obdarza wszystkich darami Ducha Świętego, zarówno poszczególnie osoby jak i całe społeczności. Każdy podział sprawia, że stajemy się ubożsi. Przerwana zostaje żywa wymiana darów, a bez ich przenikania się życie Kościoła pozbawione zostaje pełnej powszechności czyli katolickości. Pełnię chrześcijańskiej tożsamości osiąga się nie przez konfesyjne odgraniczanie, lecz przez żywą wymianę dóbr duchowych, która pobudza do głębszego uczestnictwa w tajemnicy zbawienia.

Chrześcijanin musi być dzisiaj człowiekiem odznaczającym się cnotą czynnego szacunku dla innych. Czynny szacunek jest wielką ekumeniczną cnotą, nieznaną podreżnikowym schematom. Jest czymś więcej niż tolerancją. Cnota czynnego szacunku jest wyrazem głębokiej i prastarej mądrości chrześcijańskiej. Misterium Boga jest w równej mierze niepojęte dla wszystkich. Nie mieści się w ludzkiej zdolności definiowania i wyjaśniania. Każda definicja określa granice, ale nie jest w stanie dać żywej percepcji tajemnicy. W obliczu nieogarnionej tajemnicy Boga jesteśmy wszyscy tylko niepojętymi uczniami. „Napisane jest u Proroków: Oni wszyscy będą uczniami Boga” (J 6,45). Kategoria uczniostwa domaga się ekumenicznej rewaloryzacji w świadomości chrześcijańskiej. Kto ma głębokie poczucie ograniczonych możliwości poznawczych i niedoskonałości ludzkich wysiłków, temu łatwiej przyjdzie uszanować odmienność sposobu urzeczywistniania i wyrażania chrześcijaństwa poza własnym wyznaniem. Zdani jesteśmy na wzajemną pomoc w korygowaniu własnych jednostronności. Przeciwnieństwem jednej głębokiej prawdy może być jakaś inna głęboka prawda wyznawana przez kogoś innego.

2. O nowy styl bycia chrześcijaninem dzisiaj

Ekumeniczne dzieło pojednania nie zostało zapoczątko-

wane przez ludzi letnich, ulegających jedynie przejściowym modom. Ekumenizm jest dla najbardziej wytrwałych — dla ludzi o wyraźnym obliczu, ludzi ofiarnych, oddanych pojednaniu chrześcijan z całą szczerością i życzliwością. O wewnętrznym obliczu człowieka decydują jego uciążliwość oraz sposób odnoszenia się do innych.

Chcesz przeczytać więcej?

Zamów prenumeratę, aby otrzymać dostęp do pełnej zawartości czytelnicy.